

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/171/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012458
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113012458.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 08.01.2015 samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou takto

rozhodol:

Obžalovaný:

O. K. - nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom N. XXX,
sa uznáva za vinného, že

1, hoci ako otec mal. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a násl. Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín, pod č. 30P/74/2011 zo dňa 10.12.2012, právoplatného dňa 23.01.2013, povinný prispievať na výživu svojej dcéry Q. sumou 80,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. N. X/X, R., pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca február 2013 až doposiaľ, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 1.340,- € (vrátane mesiaca január 2015), a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 89/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 12.01.2013, odsúdený za takýto čin,

2, hoci ako otec mal. A. K., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a násl. Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín pod č. 26P/125/2012 zo dňa 10.05.2013, povinný prispievať na výživu svojho syna A. sumou 80,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., K. D. XXXX/XX, pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca máj 2013 doposiaľ, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 1.000,- € (vrátane mesiaca január 2015), a na dlžnom výživnom za obdobie od 07.07.2011 do 10.05.2013, ktoré mu bolo povolené splácať v splátkach po 30,- € mesačne dlho vo výške 1.825,75 €, teda celkovo má dlh na výživnom vo výške 2.825,75 € a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T 89/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 12.01.2013 odsúdený za takýto čin,

t e d a

1, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a takýto čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

2, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

1, prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona,

2, prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výpoveďou obžalovaného a výpoveďami svedkýň J. Q., J. K. a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré boli obsahom spisu, pričom o vine obžalovaného nemal najmenších pochybností. V závislosti od vykonaného dokazovania a skutočnosti, že obžalovaný si svoju zákonnú povinnosť neplnil ani po podaní obžaloby, súd upravil znenie skutkovej vety oproti podanej obžalobe.

Obžalovaný O. K. sa na hlavnom pojednávaní pridržiaval svojej výpovede z prípravného konania. Uviedol, že si je vedomý dlžného výživného tak, ako je uvedené v obžalobe, pričom na mal. Q. zaplatil v mesiaci marec 2014 sumu 20,- Eur, v mesiaci apríl 2014 sumu 20,- Eur, v mesiaci júl 2014 sumu 40,- Eur a teraz v októbri matke dieťaťa poukázal platbu vo výške 500,- Eur. Je si vedomý, že za rok 2013 nezaplatil výživné za 11 mesiacov, čo je 880,- Eur, a za rok 2014 za 10 mesiacov, čo je 800,- Eur. Celkom toto dlžné výživné predstavuje sumu 1.680,- Eur, od ktorej sumy je potrebné odpočítať sumu, ktorú uhradil, a to vo výške 580,- Eur. Celkovo teda dlhuje výživné na mal. Q. vo výške 1.110,- Eur vrátane mesiaca október 2014. Čo sa týka mal. A., tak uhradil za mesiac marec 2014 sumu 20,- Eur, za mesiac apríl 2014 sumu 20,- Eur a za mesiac jún 2014 sumu 40,- Eur a v októbri 2014 zaplatil 500,- Eur. Celkový dlh po odpočítaní tejto sumy predstavuje vrátane mesiaca október 2014 sumu 760,- Eur. Požiadal súd, aby mu dal ešte možnosť dlžné výživné uhradiť v celom rozsahu tým, že by odročil hlavné pojednávanie na koniec novembra 2014, kedy by ho uhradil aj vrátane mesiaca november a december 2014, teda matke mal. Q. by uhradil sumu 1.260,- Eur a matke mal. A. sumu 920,- Eur.

Na ďalších hlavných pojednávaniach obžalovaný O. K. opakovane pred súdom uvádzal skutočnosti týkajúce sa toho, že si chce požičať alebo si už požičal peniaze od nebankového subjektu a je pripravený dlžné výživné obom matkám uhradiť. Taktiež uviedol, že chce predať auto a že pracuje ako šofér dodávky na živnosť pre spoločnosť Bemitrans z Nového Mesta nad Váhom. Ak najazdí mesačne 10.000 km, tak jeho príjem je okolo 700,- Eur. Na poslednom hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2015 obžalovaný uviedol, že doteraz sa mu nepodarilo uhradiť dlžné výživné.

Svedkyňa J. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je pravdou, že na mal. Q. jej obžalovaný poukázal sumu tak, ako uviedol, pričom jeho dlh na výživnom vrátane mesiaca november a december 2014 by predstavoval sumu 1.260,- Eur. Súhlasí, aby za týmto účelom bolo pojednávanie odročené, aby mohol obžalovaný dlžnú sumu uhradiť. Dodala, že poberá náhradné výživné od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Svedkyňa J. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný jej skutočne zaplatil celkom sumu vo výške 580,- Eur, pričom jeho dlh na výživnom vrátane mesiaca november a december 2014 predstavuje sumu 920,- Eur. Rovnako súhlasila s tým, aby bola obžalovanému poskytnutá lehota na úhradu výživného a za týmto účelom aby bolo hlavné pojednávanie odročené na koniec novembra 2014.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.12.2012 č. k. 30P/74/2011-98 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.03.2013 č. k. 30P/74/2011-108, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2013, vyplynulo, že mal. Q. bola súdom zverená do osobnej

starostlivosti matky, pričom obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou po 50,38 Eur mesačne s účinnosťou od 01.10.2010 do 31.01.2011, s účinnosťou od 01.02.2011 do 31.03.2011 sumou 105,- Eur a s účinnosťou od 01.04.2011 sumou 80,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky. Dlžné výživné za obdobie od 01.10.2010 do 15.12.2012 v sume 2.050,22 Eur súd obžalovanému povolil splácať v mesačných splátkach po 50,- Eur spolu s určeným výživným od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu pod následkom straty výhody splátok.

Z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.05.2013 č. k. 26P/125/2012-96 vyplynulo, že mal. A. bol súdom zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 80,- Eur s účinnosťou od 07.07.2011 vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky. Dlh na výživnom za obdobie od 07.07.2011 do rozhodnutia súdu vo výške 1.825,75 Eur súd obžalovanému povolil splácať s účinnosťou od 01.06.2013 k rukám matky popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 30,- Eur až do úplného vyrovnania dlhu tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z rodných listov mal. Q. a mal. A. vyplynulo, že ako ich otec je zapísaný obžalovaný O. K..

Z ďalších správ od Sociálnej poisťovne a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že obžalovaný od júla 2011 nepoberal dávky v nezamestnanosti ani nemocenské či úrazové dávky, nebol ani poberateľom dávky dôchodkového poistenia, nebol poberateľom dávky v hmotnej núdzi ani príspevkov k nej, ako ani nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany (iba prokurátor) a určenom súdom so zreteľom na ustanovenia §§ 2 ods. 19, 278 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t. j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za relevantne preukázané, že sa skutky uvedené v obžalobe, po ich miernej modifikácii čo sa doby neplnenia si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného a celkových súm dlžných výživných ku dňu vyhlásenia rozsudku týka, bez narušenia ich právnej kvalifikácie, stali, pričom obžalovaný opakovane pred súdom uviedol, že si je vedomý zameškaných výživných, vo vzťahu ku ktorým prejavil ochotu uhradiť ich v plnej výške, i keď ani po viacnásobnom odročení hlavného pojednávania za týmto účelom tak doposiaľ neurobil ani len čiastočne.

Obžalovaný sa počas konania bránil aj tvrdením, že má aj iné vyživovacie povinnosti. Táto skutočnosť však nemala dopad na jeho trestnoprávnu zodpovednosť pre stíhané skutky v tomto trestnom konaní, nakoľko právna úprava stanovuje zákonnú povinnosť každého rodiča prispievať na výživu svojho dieťaťa, dokiaľ nie je dieťa samé schopné sa živiť. Iné skutočnosti na svoju obranu obžalovaný počas konania na súde neuviedol.

V prejednávanej veci bola v prípravnom konaní zadovážená i na hlavnom pojednávaní vykonaná skupina dôkazov, ktoré na seba navzájom a logicky nadväzovali. Pritom súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí na preukázanie viny obžalovaného tvoriť logickú, ako aj ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti stíhaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Po právnej stránke bol skutky 1/ a 2/ uvedené vo výrokovej časti rozsudku (po ich miernej modifikácii z už naznačených dôvodov čo sa skutkových viet týka oproti obžalobe) posúdené ako: 1/ prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a 2/ prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, keďže boli naplnené všetky pojmové znaky skutkových podstát tohto trestného činu tak po formálnej, ako aj materiálnej stránke, t.j. stupňa závažnosti protiprávneho konania obžalovaného, ktorý bol zjavne vyšší ako nepatrný, tiež s prihliadnutím na odsúdenie obžalovaného v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/89/2012. Obžalovaný ako subjekt spíral podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska svojho veku v inkriminovanom období (§ 22 Trestného zákona) a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť či zníženie príčetnosti (§

23 Trestného zákona). Naplnená bola napokon i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, t.j. vedomý si svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, ktorú však neplnil riadne a včas. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie, ktoré vyplýva zo stíhaných skutkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo správ o povesti obžalovaného súd zistil, že tento sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava už viac ako 7 rokov a od roku 2000 nebol priestupkovo prejednaný. Z odpisu registra trestov však súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný pre totožnú trestnú činnosť. Súčasťou skutkových viet uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku bolo odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.06.2012 č. k. 1T/89/2012-47 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2013 a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so skúšobnou dobou na 12 (dvanásť) mesiacov. Skutku sa dopustil neplnením svojej zákonnej vyživovacej povinnosti na mal. Q. Q.. Ďalej bol taktiež odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31.07.2012 č. k. 1T/124/2013-78 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.08.2012 a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so skúšobnou dobou na 3 (tri) roky za súčasného uloženia povinností v skúšobnej dobe uhradiť zameškané (dlžné) výživné a riadne a včas platiť súdom určené bežné výživné, ako aj sa preukázateľne zamestnať alebo sa uchádzať o zamestnanie. Skutku sa dopustil neplnením si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči mal. deťom I. K. a I. K..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ani predchádzajúce odsúdenia u neho nevedli k vedeniu riadneho života bez páchania ďalšej trestnej činnosti, pričom vo vzťahu k trestnému činu zanedbania povinnej výživy je obžalovaný tiež špeciálnym recidivistom, keď sa tohto trestného činu po svojom predošlom odsúdení na podmienený trest odňatia slobody dopustil opätovne. Zároveň vo výroku rozsudku uvedené skutky spáchal obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vedenej pod sp. zn. 1T/124/2012 a ktorá 3-ročná skúšobná doba mu plynie od 23.08.2012.

Súd v rámci určovania výmery trestu u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce či priťažujúce okolnosti, ktoré by musel nutne brať do úvahy (§ 38 odsek 2 Trestného zákona). Preto trest odňatia slobody ukladal v zákonnej sadzbe podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, t.j. podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, pričom v osobitnej časti Trestného zákona bola v tomto zákonom ustanovení uvedená sadzba odňatia slobody 1 (jeden) až 5 (päť) rokov. Vzhľadom na už vyššie uvedené, keď zároveň nemohol obžalovanému opätovne uložiť pre zákonnú prekážku uvedenú v ustanovení § 49 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom a zároveň nebol toho názoru, že jeho náprava bude zabezpečená iným (napr. alternatívnym) druhom trestu, ako aj z dôvodu, že ho odsudzoval za dva samostatné trestné činy a nezistil u neho dôvody na mimoriadne zníženie trestu, tak obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý trest iste splní účel trestu v zmysle Tr. zákona.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody a súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ho viedli k zaradeniu obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do prísnejšieho stupňa stráženia.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody, keďže vzniknutý dlh spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z neplnenia zákonnej povinnosti.

1, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a takýto čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

2, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.